

Să bem

Adina Speranta

Pe sfânta dimineată, pe cerul necuprins,
Pe lacrima ascunsă în floarea de cais,

Pe vântul ce răsfiră parfumul fin de tei,
Pe verdele speranței cules din ochii tăi,

Pe ora ce-n secunde împarte veșnicia
Cum versul este clipa ce naște poezia,

Pe șoapta înserării ce visului dă viață
Când luna visătoare pe boltă se răsfată.

Pe marea-nvolburată ce mușcă țărmul viu,
Pe soare, pe lumina din sufletul pustiu,

Mă jur că doar iubirea e vrajă și blestem
Și-ți cer acum, iubite, din cupa ei să bem!

20.06.2016